

staltning: Og hvad Forslagene om Ændringer i Reglerne for Besørgelsen af de postabonnerede Blade angaar, har Ministeren jo selv oplyst os om, at han ikke havde haft Held til at faa det af ham foreslaaede gennemført i det andet Ting. Saa er der altsaa tilbage den Bestemmelse om de ikke-abonnerede Blade, som er bleven kritiseret i Dag fra nogle Sider, ikke mindst af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Nu har den højtærede Minister med Rette fremhævet i Dag, at hans oprindelige Lovforslag paa alle Punkter var langt mere rationelt end det Forslag, Folketinget har vedtaget. Naar den højtærede Minister siger det overfor Folketingets Flertal som parlamentarisk Minister, maa ogsaa jeg have Lov til at sige, at det Forslag, Regeringen forelagde, var langt bedre.

Jeg kunde derfor tænke mig Muligheden af, at den højtærede Minister, naar han kom herop med dette Lovforslag, som er nogenlunde kemisk frit for hans Tanker eller Planer eller hans Ønskers Opfyldelse, kunde ønske, at vi her gjorde et Forsøg paa at give det en ogsaa efter hans Mening noget bedre Form og Indhold, end det har nu, eftersom det dog maa erkendes og ogsaa er erkendt i det andet Ting af Ordføreren for Flertallet, at det er vedtaget under det finansielle Tryk, at det er vedtaget uden Glæde, blot fordi man ønskede at skaffe henimod $\frac{1}{4}$ Million forøget Indtægt i Statskassen. Man mène om dette Forhold, hvad man vil, saa er vi dog ikke nu i den Tilstand, at vi partout skal tilvejebringe $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mod Folketingets virkelige Ønske, mod Regeringens Ønske, mod Regeringens Forslag i alt Fald, og muligvis ogsaa mod Landstingets Ønske. Jeg tænker her særlig paa det, der har givet Anledning til det hele Forslag: Lokalportoene. Det er fra den lille Fjer, disse mange fede Høns er komne til Verden. Kun findes selve Fjeren ikke længere i Loven. Det er Forandringen af Lokalportoene, som har givet Anledningen til Forslaget, men den er der ikke Spor af. Jeg kan godt forstaa, at Ministeren har fulgt Finanslovkommissionens Forslag, skønt han i Virkeligheden ikke syntes om det, og har sagt: Jeg har fulgt de andre Forslag, der er komne fra den Kant, og jeg gør det ogsaa med dette, men jeg gør det nødig. Men man kan ikke fortænke Folketinget i — og jeg tror, det vilde gaa ligesaa i Landstinget —, at det ikke vil vende tilbage til Lokalportoene fra 1902, men at man i nogen Grad,

maaske i fuldt saa høj Grad, som man gjorde i 1902, vil fastholde den udvidede Lokalporto. Men saa forekommer det mig, at det burde være paa et andet Grundlag end det, man den Gang vedtog, et lidet gennemtænkt Grundlag, som har ført til de største Urimeligheder — for det vil den højtærede Minister indrømme mig, at det har det gjort. Ministeren har jo støttet et Forslag i det andet Ting, som maa siges at være ganske anderledes rationelt i saa Henseende og sikkert yder Lokalporto i samme Udstrækning som hidtil, men saaledes, at den kommer dem til gode, som har Krav paa, at faa den, nemlig dem, der er i det Tilfælde at bo nær ved det Sted, hvortil de skriver deres Brev. Dette Forslag fik betydelig Tilslutning, men ikke tilstrækkelig; man overstemte sin egen Minister i det andet Ting. Men hvad skulde der være til Hinder for at forsøge igen, om man ikke kunde faa Ørenlyd for noget, der er mere rimeligt end det, vi lever under? Jeg selv lever i en Postkreds, mine Herrer, hvor vi har 10 Øres Porto om Sommeren og 5 Øres om Vinteren. Ja, det er underligt, men det er jo, som det er sagt, saaledes, at Varmen udvider alle Legemer, ogsaa Portoene i Vedbæk. Vi kan altsaa om Vinteren skrive til Klampenborg etc. for 5 Øre, men om Sommeren koster det 10 Øre. Om Sommeren er der nemlig noget at bestille, og saa bliver der oprettet et Postkontor i Vedbæk, men om Vinteren har vi Brevsamlingssted. Beboerne mærker ikke det allermindste til, om det er et Postkontor eller et Brevsamlingssted, undtagen ved, at vi i sidste Tilfælde altsaa skal betale saa meget mindre. Jeg synes, det ogsaa er en mærkelig Ordning, at man for et Brev fra Nørresundby til Aalborg skal betale 10 Øre, medens man fra Aalborg kan korrespondere mange Mil Syd paa for 5 Øre. Det er Følger af den Ordning, der blev truffet i 1902. Naar man optog den Tanke, som den højtærede Minister har støttet, at indenfor en Rayon af ca. 8 km kan Lokalportoene bringes i Anvendelse, saa vilde der dog være Rimelighed i det, saa kunde Befolkningen vide, hvad Hensigten var, derved fik man udtrykt, hvad der virkelig er Hensigten med Lokalporto, nemlig en lavere Porto for Besørgelsen paa den korte Strækning. Nu har vi ikke blot et ubestemt Begreb i Lokalportodistrikterne, men, mine Herrer, vi har et veksellende Begreb. Den samme Kreds, som den ene Dag betaler 5 Øre, betaler den næste Dag 10 Øre. Der er her paa